

[Leif Hermann]

Da vores ordfører, fru Anne Grete Holmsgård ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne gøre nogle bemærkninger om lovforslaget.

Når der foreligger et miljølovsforslag, hvor der er tale om – det er der gentagne gange – sammenstød med væsentlige erhvervsinteresser, så skal man prøve på at holde øjnene vidt åbne og spidse ører. Det har vi forsøgt med dette lovforslag, og vi har selvfølgelig enkelte spørgsmål, vi godt vil have besvaret, men vores udgangspunkt vedrørende de ændringer, ministeren foreslår, er positivt.

Det første spørgsmål, man kunne stille, er: er de vilkårsfastsættelser, der er mulige i medfør af lovens § 15, gode nok? Vi kunne godt have ønsket os i forbindelse med en revision af loven, at ministeren havde forklaret os lidt om, hvorfor det er på eneretsbevillingsområdet, man skaber bedre vilkår for styring. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, vi godt vil trække frem, er: er det tilstrækkelig grundigt taget ind i overvejelserne, at der sker en vis form for kystnedbrydning ved Anholt og ude på revene foran Anholt, hvor bl.a. ralfiskerne går noget for tæt på de grænser, der gælder for, hvor langt fra kysten man skal ud, før man kan tage råstofferne?

Endelig vil jeg godt spørge: hvad er egentlig begrundelsen for, at ministeren ikke har taget fat på afvejningsprincippet? Vi har jo tidligere i denne sal diskuteret afvejningsprincippet i miljøbeskyttelseslovgivningen. Hvad er begrundelsen for, at ministeren ikke har taget det op i denne sammenhæng? Det er ikke så længe siden, vi tog endda temmelig grundigt fat på det i forbindelse med miljøbeskyttelsesloven. Og hvis ministeren skulle have glemt det, er der sikkert nogen i ministeriet, der kunne have mindet ministeren om, at det måske var betimeligt også at tage det op næste gang, man stødte på det. Og næste gang er altså efter vores opfattelse ved råstofloven her.

Til sidst vil vi sige, at vi forgæves har ledt efter, at naturorganisationerne har været spurgt i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse. Det fremgår i hvert fald ikke af bemærkningerne. Til gengæld har Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere samt fiskerne fået lov til at udtale sig om forslaget. Det plejer at være kutyme, når det drejer sig om

miljøbeskyttelsesforslag, at man også beder naturorganisationerne om deres opfattelse af tingene.

Vi håber, at de spørgsmål, vi har stillet, kan blive opklaret i udvalget, og vi håber, at det forsømte med hensyn til høring af naturorganisationerne også kan blive indhentet under udvalgsarbejdet. Hvis ministeren gerne vil have, det skal gå hurtigt – det plejer ministeren jo – så er vi indstillet på at medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre er positivt stemt over for lovforslaget.

Addi Andersen (CD):

Miljøministerens forslag til lov om ændring af lov om råstoffer kan Centrum-Demokraterne give deres tilslutning, og vi vil arbejde positivt for det i udvalget.

Steffensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget tilfreds med, at vi får dette lovforslag frem. Vi mener, det er en nødvendighed, og vi vil gerne støtte det.

Damgaard Nielsen (FP):

Fremskridtspartiet vil nok se nærmere på dette lovforslag. Der er nogle ting i det, som jeg nok synes er værd lige at bemærke, bl.a. produktionsindberetningerne. Det kan godt være en administrativ besværlighed, men den er selvfølgelig til at overkomme.

Så er der noget, der hedder deponeringsordningen vedrørende tilladelser. Det er nævnt i afsnit 3 i bemærkningerne til forslaget, ændringer i den administrative praksis. Man kunne forestille sig, at folk, hvis vi kom ind i en byggekrise igen, ligesom vi var for nogle år siden, mistede deres tilladelse, og så skal de til at søge igen. Da det er ret kostbart materiel, det er millioner af kroner, kunne det godt være en hæmsko for nogle at komme i gang igen.

Ligesådan har udstedelsen af tidsbegrænsede tilladelser noget at gøre med, om en investering kan forrente sig.

Der er noget med, at Kystinspektoratet har fastsat en årlig maksimumsindvindingsmængde. Det forstår jeg knap nok. Vil det sige, at det er miljøministeren, der bestemmer